

der tale overveiende Grunde derimod, som jeg for udviklede; idetmindste er det i Fleertallets Dine en afgjørende Grund derimod, at den hele Ordning af Forholdene, saa at sige, aldeles ingen Betydning vilde faae, naar man ikke, idet man fastsætter en Sum som er mindre end hvad der hidtil aarlig har været tilstaaet Theatret, sikkrer dette i det allermindste denne Stilling i 5 Aar, for at det i dette Dvinqvennium kan være betrygget og drage Fordeel af de mulige gode Vilkaar, som ved Bestyrelsens og Personalets fælles Bestræbelser i dette Tidsrum kunne indtræde. Imidlertid lægger jeg ingen Bægt paa noiere at udhæve dette; Enhver vil let indsee, hvad Betydningen er af, at Udvalget i denne Henseende er bleven staaende ved Lovudkastet. Derimod lægger jeg Bægt paa, at det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille med Hensyn til Oprettelsen af et Theaterraad, rigtigt opfattes, og vurderes efter den Betydning, som Udvalget antager, at det har, og at det navnlig ikke betragtes i det Lys, som baade den ærede Underviisningsminister og det ærede Medlem for Frederiksborg, som har været Underviisningsminister (Madvig), har søgt at stille det i, et Lys, der, jeg vil ikke sige, faaer større Glæde eller Skin, men faaer mere Betydning derved, at begge disse Mænd, ifølge deres Stilling, som Underviisningsminister, tillige have havt og have Overbestyrelsen af Theatret. Jeg er overbevist om, at de tilfulde kjende det, og ligeledes den Aand, som lever og rører sig i det; men jeg tillader mig ogsaa at troe, at flere af Udvalgets Medlemmer hverken ere ukjendte med denne Institution eller med dens hele Væsen, og jeg kan derfor ikke nægte, at det har smertet mig med Hensyn til Theatret, for hvilket jeg altid har havt en særdeles Interesse, at høre, at det skulde kunne befrygtes, at et saadant Theaterraad, langt fra at opfylde det Kald, man vilde give det, snarere vilde svigte det og virke til Skade, fordi pecuniære og egoistiske Hensyn (Hør!) vilde gjøre sig gjældende; thi, har det ærede Medlem for Frederiksborg (Madvig) med Grund sagt, at man gjør Theaterpersonalet høiligen Uret, naar man troer, at den Kivalifseren, som finder Sted mellem dem, nødvendigviis maa føre til Rivninger og Uenig-

hed, som man ikke sjældent antager det, saa troer jeg, at man gjerne kunde bruge et Superlativ af „høiligen“, for at betegne den Uret, som man gjør denne Kunstnerklasse, naar man paastaar, at de skulde være utilbøielige til at anerkjende hinandens Kunstnerværd og hvad enkelte af dem udrette for den samlede Kunstanstalt (Hør!). De kunne — og jeg har omgaaedes saameget med denne Klasse, at jeg vel tør dømme om, hvorledes Tonen er imellem dem — de kunne i selfabelig Dm tale tilslade sig Uttringer, som ikke altid ere veiede paa den strenge Bestindigheds Vægtfaal, men, naar det kommer an paa at udtale en Dom om hinandens Kunstnerværd, saa troer jeg, at man meget sjældent af dem skal høre en uretfærdig og allermindst en ubegrundet Dom af egoistiske eller pecuniære Hensyn. Jeg troer derfor, at man roligere kan overlade det til Kunstnerne at dømme om, hvem der fortjener at optages i deres Midte, og frygter ikke for, at denne Dom skulde vildledes, fordi de skulde dele Berømmelse og Indtægter med ham. Jeg troer ogsaa — og det er en Bemærkning, som en tidligere Taler allerede har gjort — at Kunstnerne, ligesaa lidt som den kongelig udnævnte Directeur under Ministeriets Vegide, kunne løsribe sig fra den offentlige Menings Indflydelse, og at et Theaterraad ligesaa lidt vil kunne udtale sig imod endelig at antage den Kunstner, for hvilken den offentlige Mening erklærede sig høit, som en Minister vilde kunne gjøre det, naar han derved vilde træde i Opposition mod den offentlige Stemme. Men jeg tillader mig i det Hele at gjøre den Bemærkning, at et saadant Theaterraad overhovedet slet ikke vil kunne faae nogen stor Indflydelse paa Antagelsen eller Ikke-Antagelsen af det overordentligt sjeldne eller af det høit maadelige Talent, som kunde være blevet antaget paa Prøve; i disse Tilfælde er det den offentlige almindelige Mening, som vil være afgjørende, hvad enten Theaterraadet bliver hørt eller ikke. Men det vil kunne faae en betydelig og høit vigtig Indflydelse i alle mellemliggende Tilfælde, det vil sige, i alle Tilfælde, hvor Aspiranten ikke hører til de overordentlig gode, eller til de overordentlig flette, men hvor Dommen skal fældes om En, der